

Warszawa, 4 lipca 2011 r.

Nr pisma: FIRR/2011-07-04/AW/PIS/1

Szanowny Pan Minister
Michał Boni
Szef Zespołu Doradców Strategicznych
Prezesa Rady Ministrów
ul. Krakowskie Przedmieście 15/17
00-071 Warszawa

Dotyczy: **Dostępność usługi telefonicznej dla osób niesłyszących lub niemówiących****Szanowny Panie Ministrze!**

Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) w art. 7 („Środki dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych”) stanowi, że „państwa członkowskie podejmują szczególne środki, aby niepełnosprawnym użytkownikom końcowym zapewnić ten dostęp – po przystępnej cenie – do usług określonych w art. 4 ust. 3 [publicznie dostępna usługa telefoniczna] i art. 5 [biura numerów i spisy abonentów], równoważny poziomowi dostępu, z jakiego korzystają inni użytkownicy”.

Dodatkowo, w preambule w pkt. 13 zaznaczono, że:

„(13) Państwa Członkowskie powinny przedsięwziąć odpowiednie środki w celu zagwarantowania dostępu do oraz przystępności wszystkich stacjonarnych publicznie dostępnych usług telefonicznych użytkownikom niepełnosprawnym oraz użytkownikom ze specjalnymi potrzebami społecznymi. Szczególne środki dla niepełnosprawnych użytkowników mogłyby zawierać, stosownie, udostępnienie telefonów publicznych, publicznych telefonów tekstowych lub ich odpowiedników dla osób głuchych lub z upośledzeniem mowy (...)”.

Tymczasem ustawa z dnia z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.), która wdraża tę dyrektywę, nie zapewnia mechanizmów, o których mowa w dyrektywie powyżej. Osoby, które nie są w stanie mówić lub słyszeć nie mogą korzystać z publicznie dostępnej usługi telefonicznej. Chcielibyśmy wprowadzić ten temat do agendy kolejnych spotkań.

Z poważaniem,

Aleksander Waszkielewicz

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Aleksander Waszkielewicz', is written over the typed name.